

Algemeen verbindend en onverbindend verklaren van bepalingen van collectieve arbeidsovereenkomsten.

ces-verbaal opgemaakt. Daarin wordt mede van het tijdstip van het binnentreden en van het daarmee beoogde doel melding gemaakt.

4. Hij, die opzettelijk de geheimhouding, bedoeld in het tweede lid, schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

5. Hij, aan wiens schuld schending van die geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

6. De bij het vierde en vijfde lid strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als misdrijven.

SMEENK.
AMELINK.
TERPSTRA.
WIELINGA.
SCHOUTEN.

274. 12.

GEWIJZIGDE AMENDEMENTEN VAN DE HEEREN KUPERS
EN DONKER ter vervanging van die, gedrukt
onder n°. 10.

Ingezonden 16 Maart 1937.

Ondergeteekenden hebben de eer de navolgende amendementen voor te stellen:

I.

De eerste zin van lid 1 van **artikel 2** wordt gelezen als volgt:

„Onze Minister kan bepalingen van een collectieve arbeidsovereenkomst, die in het geheele land of in een gedeelte des lands voor de regeling der arbeidsvoorwaarden in het bedrijf of het beroep, waarvoor zij gelden, naar zijn oordeel overwegende betekenis heeft, in het geheele land of in dat gedeelte des lands algemeen verbindend verklaren.”

Toelichting.

De bedoeling van dit amendement is de moeilijkheden, welke de in het wetsontwerp voorgestelde redactie meebrengt door den eisch te stellen, dat er „een belangrijke meerderheid” moet zijn, te voorkomen.

De voorgestelde redactie geeft den Minister een ruimere bevoegdheid.

II.

De eerste zin van lid 2 van **artikel 2** wordt gelezen als volgt:

„De verbindendverklaring geschiedt voor een door Onzen Minister te bepalen tijdvak.”

Toelichting.

Het is niet wenschelijk, de verbindendverklaring steeds te beperken tot een termijn van één jaar. Er zijn tal van bepalingen — b.v. pensioenregelingen e. d. —, welke zonder bezwaar voor langeren tijd bindend kunnen worden verklaard, indien ook de collectieve arbeidsovereenkomst voor langeren tijd is aangegaan.

Het voorgestelde amendement strekt om hiertoe de gelegenheid te openen.

III.

In lid 5 van **artikel 2** vervalt het bepaalde onder a.

Bij aanneming van dit amendement moeten de onderdeelen b, c en d worden onderdeelen a, b en c.

Toelichting.

Het voorgestelde onder a zou ook de verbindendverklaring van bepalingen in zake het bindend advies kunnen belemmeren. Het is wenschelijk, dat elk geval op zich zelf wordt gezien.

De Minister is niet verplicht tot verbindendverklaring over te gaan, doch het is niet gewenscht de bevoegdheid daartoe bij voorbaat uit te sluiten.

IV.

Lid 4 van **artikel 4** wordt gelezen als volgt:

„Onze Minister wint omtrent het verzoek tot verbindendverklaring het advies in van een Commissie uit den Hoogen Raad van Arbeid. Wanneer het verzoek tot verbindendverklaring strekt tot verlenging van de verbindendverklaring eener bepaling, welke ongewijzigd verlengd wordt, behoeft de inwinning van het advies der commissie niet plaats te vinden.”

Toelichting.

Wanneer een bepaling van een collectieve arbeidsovereenkomst voor de eerste maal verbindend wordt verklaard, is het wenschelijk, dat de Minister steeds het advies van een commissie uit den Hoogen Raad van Arbeid inwint. Bij volgende verbindendverklaringen van dezelfde bepaling zal aan een dergelijk advies in het algemeen geen behoefte bestaan.

V.

In het eerste lid van **artikel 6** worden achter het woord „bevoegd” de volgende woorden ingelascht:

„gehoord de in het vierde lid van artikel 4 bedoelde commissie.”

Toelichting.

Het is wenschelijk, dat niet tot intrekking van een verbindendverklaring wordt overgegaan, wanneer niet de desbetreffende commissie uit den Hoogen Raad van Arbeid is gehoord.

VI.

In **artikel 9** vervalt het tweede lid.

Het voor het eerste lid geplaatste cijfer vervalt.

Toelichting.

Volgens artikel 8 kunnen bepalingen van een collectieve arbeidsovereenkomst onverbindend worden verklaard, indien het algemeen belang zulks vereischt. Hiertegen kan men reeds als bezwaar aanvoeren, dat het pendant van de verbindendverklaring niet is de onverbindendverklaring, maar de niet-verbindendverklaring of de intrekking eener reeds verleende verbindendverklaring.

Verbindendverklaring en niet-verbindendverklaring komen dus neer op het op wettelijken grondslag uitbreiden of niet-uitbreiden van de werkingssfeer van bepalingen eener collectieve arbeidsovereenkomst. De onverbindendverklaring gaat veel verder: zij doet bepalingen eener collectieve arbeidsovereenkomst te niet.

Nog verder gaat evenwel het tweede lid van artikel 9. Dit tweede lid overschrijdt de in de considerans van het wetsontwerp aangegeven grenzen, daar het bovendien ook het op het tijdstip van het in werking treden der onverbindendverklaring bestaand beding in *individuele* arbeidsovereenkomsten, berustende op de onverbindend verklaarde bepaling, nietig verklaart. Bovendien is dit voorschrift in een zoodanigen vorm gegoten, dat reeds aanstonds tal van twijfelvragen omtrent de toepasselijkheid er van rijzen.

Het amendement beoogt, door het tweede lid van artikel 9 te doen vervallen, de wet uitsluitend betrekking te doen hebben op het in de considerans vermelde algemeen verbindend en het onverbindend verklaren van bepalingen van *collectieve* arbeidsovereenkomsten.

Volgens het eerste lid van artikel 9 heeft de onverbindendverklaring van een bepaling van een collectieve arbeidsovereenkomst ten gevolge, dat deze bepaling geacht wordt geen deel meer uit te maken van de collectieve arbeidsovereenkomst, hetgeen, indien het tweede lid van dit artikel vervalt, beteekent, dat vanaf het oogenblik der onverbindendverklaring voor de *individuele* arbeidsovereenkomsten, voor zoover het de onverbindendverklaarde bepaling betreft, niet meer geldt de wet van 24 December 1927, *Staatsblad* n°. 415, en met name niet de artikelen 12, 13 en 14 dezer wet. Verder dient men evenwel niet te gaan: de in het tweede lid van het artikel vermelde bepaling is onwenschelijk, vreemd aan het systeem der wet en in zijn toepassing voor velerlei twijfel vatbaar.

Door schrapping van het tweede lid van artikel 9 wordt, voor het geval de op zich zelf reeds, naar het oordeel van ondergeteekenden, niet in de wet passende onverbindendverklaring daarin opgenomen blijft, althans een logische toepassing van de gevolgen van de onverbindendverklaring verkregen.

KUPERS.

DONKER.

274. 13.

SUB-AMENDEMENTEN VAN DE HEEREN KUPERS EN DONKER
OP HET AMENDEMENT VAN DEN HEER SMEENK C.S.,
STUK N°. 11, III.

Ingezonden 16 Maart 1937

Ondergeteekenden hebben de eer, de navolgende sub-amendementen voor te stellen op het amendement van den heer SMEENK c.s., afgedrukt op Stuk n°. 11, III:

I.

Het eerste lid en de eerste drie regels van het tweede lid van het bij het amendement voorgestelde **artikel 7bis** worden gelezen als volgt:

1. Op de naleving van verbindend verklaarde bepalingen van collectieve arbeidsovereenkomsten wordt toezicht gehouden door den bedrijfsraad.

2. De bedrijfsraad en de door hem aangewezen personen zijn bevoegd tot het instellen van een onderzoek naar al hetgeen voor de goede uitoefening van het toezicht van belang voorkomt. Bij algemene maatregel van bestuur worden hieromtrent nadere voorschriften gegeven. Deze maatregel kan bepalingen inhouden omtrent:

II.

Aan het artikel worden de volgende drie leden toegevoegd:

7. Bij het ontbreken van een bedrijfsraad wordt het toezicht gehouden door een in te stellen commissie.

8. Samenstelling en werkwijze van deze commissie worden geregeld bij algemene maatregel van bestuur.

9. De bepalingen van de eerste zes leden van dit artikel ten aanzien van de bedrijfsraad zijn van overeenkomstige toepassing op de in het zevende lid bedoelde commissie.

KUPERS.

DONKER.

274. 14.

AMENDEMENTEN VAN DEN HEEREN COOPS EN LOUWES.

Ingezonden 16 Maart 1937.

De ondergeteekenden hebben de eer de navolgende amendementen voor te stellen:

I.

Aan **artikel 2**, 5de lid, wordt met vervanging van de punt aan het slot door een kommapunt toegevoegd:

„e. regelingen omtrent de loonen te treffen.”.

Toelichting.

Het amendement bedoelt de bepalingen van collectieve arbeidsovereenkomsten, betrekking hebbend op de loonen, van verbindendverklaring uit te sluiten. De voorstanders achten een verbindendverklaring, welke ook de loonen betreft, een al te gewaagden stap, waarvan de gevolgen niet te overzien zijn.

II.

Artikel 4, 4de lid, wordt vervangen door:

„4. Onze Minister wint omtrent het verzoek tot verbindendverklaring het advies in van een door hem aangewezen of samengestelde commissie, tenzij reeds aanstonds het verzoek wordt afgewezen.”.

Toelichting.

Het amendement beoogt het inwinnen van advies imperatief in plaats van facultatief voor te schrijven voor het geval de Minister overweegt tot verbindendverklaring over te gaan.

III.

In **artikel 5** wordt tusschen het 2de en 3de lid een nieuw lid ingevoegd van den navolgenden inhoud:

„3. Onze Minister kan de verbindendverklaring niet afhankelijk maken van de vervulling van voorwaarden, door hem te stellen, of van wijzigingen, door partijen in de collectieve arbeidsovereenkomst aan te brengen.”.

Bij aanneming van dit amendement moeten de leden 3, 4, 5 en 6 worden genummerd: 4, 5, 6 en 7.

Toelichting.

De voorstellers zouden het betreuren, zoo zich bij de toepassing van de wet dezelfde practijk zou ontwikkelen, welke zich aan het ontwikkelen is bij de toepassing van de wet op het algemeen verbindend en onverbindend verklaren van ondernemersovereenkomsten. De Regeering behoort zich er toe te beperken van onder af komende regelingen te fixeeren, doch moet zelf geen initiatief nemen.

IV.

Artikel 9, 2de lid, wordt vervangen door:

„2. Elk beding tusschen een werkgever en een arbeider, overeenkomende met een onverbindend verklaarde bepaling, is nietig.”.

Toelichting.

Taalkundig schijnt de door het amendement beoogde redactie te verkiezen boven de redactie van het ontwerp. Immers, zoodra de bepaling onverbindend verklaard is, kan een beding er niet meer op „berusten”.

COOPS.

LOUWES.